

Funkcje tworzące dwóch zmiennych Kernel method

M. Dziemiańczuk

9 kwietnia 2014

Oznaczmy przez $P(n, k)$ liczbę ścieżek kratowych z punktu $(0, 0)$ do (n, k) , gdzie $n, k \geq 0$, które składają się z segmentów $H = (1, 0)$, $V = (0, 1)$, $D = (1, 1)$, $S = (-1, 1)$ oraz zawierają jedynie te punkty kraty $\mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$, których obie współrzędne są nieujemne. Dla przykładu, $P(1, 1) = 5$, ponieważ mamy pięć ścieżek z początku układu do $(1, 1)$:

$$D, \quad HV, \quad HHS, \quad VH, \quad HSH.$$

Zdefiniujmy funkcję tworzącą dwóch zmiennych dla liczb $P(n, k)$, tzn.

$$A(x, y) = \sum_{n \geq 0} \sum_{k \geq 0} P(n, k) x^n y^k.$$

Twierdzenie 1. *Mamy*

$$\sum_{k \geq 0} P(0, k) y^k = \frac{1 - y - \sqrt{1 - 6y - 3y^2}}{2y(1 + y)}. \quad (1)$$

oraz

$$A(x, y) = \frac{1 + 3y + \sqrt{1 - 6y - 3y^2}}{2(1 + y)(x - y - xy - yx^2 - x^2)}. \quad (2)$$

Dowód. Rozważane ścieżki składają się z czterech rodzajów segmentów, dlatego łatwo pokazać, że $P(n, k)$ spełniają dla $n, k \geq 0$ następujące równanie rekurencyjne

$$P(n, k) = P(n - 1, k) + P(n, k - 1) + P(n - 1, k - 1) + P(n + 1, k - 1)$$

oraz $P(n, 0) = 1$ dla $n \geq 0$. Dla $n, k < 0$, przyjmujemy $P(n, k) = 0$. Korzystając z relacji rekurencyjnej i standardowych przekształceń możemy pokazać, że

$$A(x, y) = 1 - \frac{y}{x} \sum_{k \geq 0} P(0, k) y^k + \left(x + y + xy + \frac{y}{x} \right) A(x, y).$$

Upraszczając i wymnażając obie strony przez x otrzymamy równanie funkcyjne

$$A(x, y) (x - y - xy - yx^2 - x^2) = x - y \sum_{k \geq 0} P(0, k) y^k.$$

Możemy pozbyć się lewej strony równania przez podstawienie za x pierwiastka równania kwadratowego $(x - y - xy - yx^2 - x^2 = 0)$, tzn.

$$x \mapsto \frac{1 - y \pm \sqrt{1 - 6y - 3y^2}}{2(1 + y)}.$$

Otrzymamy wówczas

$$\sum_{k \geq 0} P(0, k)y^k = \frac{1 - y \pm \sqrt{1 - 6y - 3y^2}}{2y(1 + y)}.$$

Wybieramy ten pierwiastek, dla którego współczynnik przy y^0 jest równy $P(0, 0) = 1$. Podstawiając go do

$$A(x, y) = \frac{x - y \sum_{k \geq 0} P(0, k)y^k}{x - y - xy - yx^2 - x^2}$$

oraz upraszczając otrzymujemy ostateczną postać funkcji $A(x, y)$. □

Uwagi. Więcej na temat Kernel method znajdziemy w [1, str. 190].

Literatura

- [1] M. Kauers and P. Paule. *The Concrete Tetrahedron*. SpringerWienNewYork, 2011.
- [2] Herbert S. Wilf. *Generatingfunctionology*. Academic Press, 1994.